

परिखे

चीरातुपानं विनिहन्ववश्यं
शूलं प्रष्टुं परिणामसंज्ञम् ॥”

इति पिप्यलीहृतम् ॥ * ॥

“मखूरं शोघितं पत्रौ लौहजां वा गुडैः न तु ।
भक्ष्यन्मुच्यते शूलात् परिणामसमुद्भवात् ॥
संशोध्य चूर्णितं कृत्वा मखूरस्य पलायकम् ।
शतावरोरसस्याथै ह्यस्तु पयसस्तथा ॥
पलाय्यादाय चत्वारि तथा गव्यस्य सर्पिषः ।
विपचेत् सर्वमेकैश्च यावत् पिष्टत्वमागतम् ॥
सिद्धन्तु भक्षयेन्मधो भोजनस्यायतोऽपि वा ।
कृतात्मकं पित्तभवं शूलं परिणामजम् ॥
निहन्त्येव हि योगीश्वरं मखूरस्य न संशयः ॥”

इति शतावरौमखूरम् ॥ * ॥

इति वैदकचक्रपारिषदग्रहे शूलाधिकारे ॥
“अजीर्णाग्रसः प्रोक्तो दशमः परिणामजः ।”
“जीर्णोन्ने च भवेद्यस्तु स ज्ञेयः परिणामजः ॥”
“लङ्घनं वमनश्चैव विरेकश्चातुवाचनम् ॥
निरूहो वसि कर्माणि परिणामे त्रिदोषजे ।
चित्रकं त्रिहृता इन्ती विडङ्गं कटुकत्रयम् ॥
समं चूर्णं गुडैः नाय कारयेन्मोदकान् सुधीः ।
भक्षयेत् प्रातस्तथाय पश्चाद्गुणोदकं पिबेत् ॥
परिणामोद्भवं शूलं हन्ति शोघं नरस्य च ।
यवानीहिङ्गु सिन्धुत्यचारं सौवर्चलाभया ।
सुरामखेन पातया परिणामे त्रिदोषजे ॥
हिङ्गुबोधवपाजमोदहनुषा पथ्यायवानी शठी
जातीपिप्यलीदाङ्गिमरुकोतिनीडिचयाभि-

कम् ।

तस्मादन्वसुवर्चला च यवजचारं तथा सर्षिका
सिन्धुत्यं विडङ्गकं समकृतं स्याद्गीजपूरे रसे ॥
संभार्यं सुकृतात्वेन गुडिका चाक्षप्रमाणा तथा
कल्की वातविकारिणां प्रददतः शूलार्घसः
श्रीहकान् ॥”

“एष हिङ्गादिको नाम सर्वशूलार्तिनाशनः ।
सर्ववातविकारघ्नः सर्वक्षयनिवारणः ।
परिणामोद्भवं शूलं वारयत्याश्वसंशयम् ॥”
इति हारीते चिकित्सितस्थाने नवमेऽध्याये ॥
परिभाषः, पुं, (परितो वामदक्षिणतो गयनम् ।
परि + नी + “परिख्योर्नो गोब्रूताभे षयोः ।” ३ ।
३ । ३७ । इति षन् ।) शारीर्यां समन्तान्नयनम् ।
इत्यमरः । ३ । १० । ३६ ॥ परेरितो दीर्घत्वे
परीषायश्च । इति भरतः ॥

परिबाहः, पुं, (परिबहतेऽनेन इति । परि +
नह + षन् ।) विकारः । तत्पर्यायः । विश्रा-
नता २ । इत्यमरः । २ । ६ । ११४ ॥ ओसार
इति चौडा इति च भाषा ॥ (यथा, महा-
भारते । ६ । ७ । २२ ।

“अरवीनां सहस्रं शतानि दश पञ्च च ।
परिबाहस्तु ह्यस्य पलायां रवभेदिनाम् ॥”
परिबेता, [ऋ] पुं, (परिबयतीति । परि +
नी + ङच् ।) वीडा । भौ २ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा,—
“शिवे दहयती दह्यान् परिनेतुः प्रकृतये ।

परिदा

अपर्येकामौ तस्यास्तां धर्म एव मनोविषयः ॥”
इति रघुः । १ । २५ ।)

परितः [स्] थ, (परि + “पथ्यंभियाश्च ।” ५ ।
३ । ६ । इति तसिल् ।) संज्ञेतः । चतुर्दिग्भि-
याभौ । इत्यमरः । ३ । ११२ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ६ ।

“पुरोपकथ्यो पवनाश्रयाणां
कलापिनासुदतन्वहेतौ ।
प्रभातशुद्धे परितो दिग्गन्तान्
तूर्यस्वने मूर्च्छति मङ्गलार्थे ॥”)

परितापः, पुं, (परिसंतीभावेन तप्यतेऽनेन ।
परि + तप् + षन् ।) दुःखम् । (यथा, भाग-
वते । ७ । ८ । ५२ ।

“स तु जनपरितापं तत्कृतं जानता ते
नरहर उपनीतः पञ्चतां पञ्चविंश ॥”)

नरकान्तरम् । इति मेदिनी ॥ शोकः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । १० । २० । ५५ ।

“एतया तत्त्वया बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ।
आहतेऽप्यभिषेके मे परितापो न विद्यते ॥”)
भयम् । कम्पः । इति विश्वः ॥ अत्युष्णता च ॥
(यथा, मार्कण्डेये । १५ । ४६ ।

“परितापश्च गात्रेभ्यः पीडावाधाश्च हतुस्तथाः ।
अपहन्ति नरयाप्र । दर्शं क्रुह महीपते ॥”)

परितुष्टः, त्रि, (परि + तुष् + क्तः ।) परितोष-
युक्तः । सन्तुष्टः । यथा,—

“यत् प्रार्थते त्वया भूप ! त्वया च कुलनन्दन ॥
मत्तस्तु प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा ददामि तत् ॥”
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्ये । ६३ । १० ॥

परितोषः, पुं, (परितोषणमिति । परि + तुष् +
षन् ।) सर्वतोभावेन तुष्टिः । सन्तोषः । यथा,—
“लासुदर ! साधुमन्ये प्राकै-
रपि यदसि लज्जपरितोषम् ।
हतहृदयं ह्यधिकाधिक-
वाक्शाशतदुर्भरं न पुनः ॥”

इति शान्तिप्रतके ॥

परिबागः, पुं, (परित्यजनमिति । परि + त्वञ् +
षन् ।) सर्वतोभावेन वर्जनम् । तत्पर्यायः ।
होरणम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥

“गुरोर्पथलिप्तस्य कार्यार्थकार्यमजानतः ।
उत्पथप्रतिपन्नस्य परिबागो विधीयते ॥”
इति मत्स्यसूक्तम् ॥

परिबाणं, स्त्री, (परिचायते इति । परि + षै +
ल्युट् ।) मारणोद्यतस्य निवारणम् । तत्-
पर्यायः । पर्यायः २ ह्युच्चारणम् ३ । इत्य-
मरः । ३ । २ । ५ ॥ रचयम् । यथा,—

“परिबाणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनापर्यायं सम्भवामि युगे युगे ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् । ४ । ८ ॥

परिदानं, स्त्री, (परिदीयते इति । परि + दा +
भावे ल्युट् ।) पदोवर्तः । विनिमयः । इत्य-
मरः । २ । ६ । ८० ॥

परिदायी, [न्] पुं, (परित्यज्य शास्त्रधर्मं ददा-
तीति । परि + दा + ङिनि ।) अनूच्ये

परिधिः

तत्कनिष्ठाय कन्यादाता । “यथा हारीतः ।
ज्येष्ठेऽनिर्दिष्टे कन्येयान् निर्दिष्टान् परिवेत्ता
भवति परिविभो ज्येष्ठः परिवेदनीया कन्या
परिदायी दाता परिकर्ता याजकस्तु सर्वे
पतिताः ।” इत्युद्गाहस्तसम् ॥

परिदेवनं, स्त्री, (परि + दिव + ल्युट् ।) अगुशोच-
नोक्तिः । विलापः । इत्यमरः । १ । ६ । १६ ॥
(यथा, महाभारते । १ । २ । १४६ ।

“परिदेवनश्च पाशात्या वासुदेवस्य सन्निधौ ।
आश्रायनश्च कृष्यस्य दुःखार्तायाः प्रकीर्ति-
तम् ॥”)

परिदेवना, स्त्री, (परिदेवयतीति । परि + दिवि +
“यथासथ्यो युष् ।” ३ । १० । ७ । इति युष् ।
ततश्चात् ।) शोकनिमित्तो विलापः । यथा,—

“अथक्तादीनि भूतानि अक्तमथानि भारत ! ।
अथक्त्तनिघनायैव तत्र का परिदेवना ॥”
इति श्रीभगवद्गीताज्ञितोयाध्ययश्लोकक्याख्याने
श्रीधरस्वामी ॥ अपि च ।

“न मन्त्रबलवीर्येण प्रज्ञया पौरुषेण च ।
अलभ्यं लभते मर्त्यस्तत्र का परिदेवना ॥
अथक्तादीनि भूतानि अक्तमथानि श्रौनक ! ।
अथक्त्तनिघनायैव तत्र का परिदेवना ॥
अयाचितो मया लब्धस्तुप्रेषितः पुनः कुतः ।
यत्रागतस्तत्र गतस्तत्र का परिदेवना ॥
एकदशे यदा रात्रौ नानापचिसमागमः ।
प्रभाते दश दिशो यान्ति तत्र का परिदेवना ॥
एकसार्धप्रयातानां सर्वेषामन्त्र गाभिनाम् ।
यद्वेकस्वरितो याति का तत्र परिदेवना ॥”

इति गरुडपुराणे १११ अध्यायः ॥

परिधानं, स्त्री, (परिधीयते यत् । परि + धा +
कर्मणि ल्युट् ।) परिधेयवस्त्रम् । तत्पर्यायः ।
अन्तरीयम् २ उपसंखानम् ३ अघोऽंशुकम् ४ ।
इत्यमरः । २ । ६ । ११७ ॥ (यथा, पञ्च-
तन्त्रे । ५ । २३ ।

“वरं वनं आश्रमजादिसैवितं
जलेन हीनं बहुकण्ठकाटतम् ।
हृत्थानि शय्या परिधानवस्त्रकलं
न वन्मुमथे धनहीनजीवितम् ॥”)

परिधायः, पुं, (परिधीयतेऽत्र । परि + धा +
षन् ।) जनस्थानम् । परिच्छेदः । नितम्बः ।
इति मेदिनी ॥ (जनस्थानमित्यत्र जनस्थान-
मिति केषित् ।)

परिधिः, पुं, (परिधीयतेऽनेन । परि + धा +
“उपसर्गो धोः किः ।” ३ । ३ । ६२ । इति
किः ।) परिवेशः । चन्द्रसूर्यसमीपमन्त्रणम् ।
(यथा, रघुः । ८ । ३० ।

“अनृष्यत्सुपेधिवान् वभौ
परिधेर्मुक्त इवोष्णदीर्घितः ॥”)
यज्ञियतरुशाखा । यज्ञियतरुः पलाशादेर्यज्ञ
पशुबन्धनार्थं या शाखा निखायते तस्याम् ।
इत्यमरभरतौ ॥ (यथाह आपस्तम्बः । “खादिरं
पालाशं वैकविंशतिदारुकमिध्वं करोति त्रयः